



ע"פ 4478/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4478/17

כבוד השופט י' דנציגר
פלוני

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהושת על המערער
בית המשפט המחוזי לנוער נצרת מיום 23.04.2017
בת"פ 46404-02-16 שניתן על ידי כבוד השופט ג'
אזולאי

תאריך הישיבה: י"ד בסיון תשע"ז (8.6.17)

בשם המערער: עו"ד סיגל דבורי

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' אזולאי) הרשיע את המערער על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן ובביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בלבד. העבירות בוצעו במסגרת קשר שקשר המערער עם אחרים לייבא סמים מרומניה. בהיותו ברומניה, בלע המערער 52 אריזות פלסטיק המכילות סם מסוכן מסוג מתאפטאמין במשקל כולל של כ-155 גרם. לאחר מכן טס לישראל כשהסמים בגופו ונעצר על ידי המשטרה בנתב"ג.



2. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 2,000 ש"ח (או שבועיים מאסר תמורתו).

3. בבקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו מדגיש המערער: את היותו קטין בעת ביצוע העבירה; את עברו הנקי באותה עת; את נסיבות חייו הסבוכות (לרבות היותו "ילד הורה" לשני אחיו התאומים בני ה-16 והיותו המפרנס היחיד בבית); ואת סיכויי השיקום המשמעותיים בעניינו, כפי שהם עולים בין היתר מתסקירי שירות המבחן, זאת למרות שנוכח נסיבותיו האישיות הקשות נאלץ להפסיק את ההליך השיקומי בו היה נתון, למרות שנתרם ממנו. לשיטתו, סיכויי ערעורו טובים נוכח קטינותו, סיכויי השיקום הטובים ונסיבותיו המורכבות.

4. לטענת המשיבה סיכויי הערעור אינם גבוהים, שכן העונש שהושת על המערער אינו חמור כלל ועיקר, ואף סיכויי השיקום של המערער אינם גבוהים לשיטתה, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן והעדר המלצה טיפולית. נטען כי אין בנסיבות המקלות (קטינותו בעת ביצוע העבירה ועברו הנקי) כדי לשנות, ואלה הובאו בחשבון משהושת עליו עונש קל מהמקובל במקרים כגון דא.

5. נקודת המוצא בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהושת על מי שהורשע בדין ונגזר דינו למאסר, היא כי משהורשע נאשם בדין לא עומדת לו עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מיידי (ראו: ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.7.2013)). ואולם, בהלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)) נקבע כי קיימים מקרים שבהם נכון יהיה לעכב את ביצועו של עונש המאסר, לאחר איזון בין שורה של שיקולים ובהם: חומרת העבירה; נסיבות ביצועה; עברו הפלילי של הנאשם; משכו של המאסר; טיב הערעור; סיכויי הצלחתו של הערעור; התנהגותו של הנאשם במהלך המשפט; ונסיבותיו האישיות.

6. סבור אני כי בשקילת השיקולים הנ"ל ובאיזון ביניהם נוסה הכף להיענות לבקשה. משכה הקצר יחסית של תקופת המאסר, היותו של המערער קטין בעת ביצוע העבירה, עברו הנקי, נסיבות חייו המורכבות והתרשמותם החיובית של גורמי הטיפול ושירות המבחן באשר לקיומם של סיכויים להצלחתו של המערער בהליך שיקומי (אף שהיה זה הוא שהחליט לעזוב בשעתו את ההוסטל "בית דקל" נוכח קשיים נטענים בביתו והעדר המלצה טיפולית עקב כך), כל אלה מטילים את הכף לקבלת הבקשה.

7. התייצבותו של המערער לריצוי עונש המאסר שהושת עליו מעוכבת איפוא עד להכרעה בערעורו. כל התנאים המגבילים שנקבעו בשעתו יעמדו בעינם.

8. יובהר. אין בהחלטה זו משום עיכוב תשלום הקנס שהושת על המערער בגזר הדין.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ז (8.6.2017).

ש ו פ ט

עמוד 2


